

உலகில் மனித இனம் தோன்றி அவற்றின் பதிப்பியான வளர்ச்சியின் காரணமாக மொழிகள் உருவாகின. அம் மொழியானது தொடக்க நிலையில் ஒலிக் குறிப்புகளையும், அதற்கு அடுத்த நிலையில் பச்சுமொழியையும், வளர்ந்த நிலையில் இலக்கியங்களையும், வளர்ச்சியின் உச்சநிலையில் இலக்கணங்களையும் உருவாக்கி, தன் நிலையின் வளர்ச்சிப் பதிநிலைகளைப் பதிவு செய்கின்றது. இவ்வாறு உலகில் தோன்றிய பழமையான மொழிகளும் ஒன்று தமிழ் மொழி. இம் மொழியின் தோற்றம், ஆதிவடிவம் போன்றவற்றை அறிய முடியவில்லை. ஆனால் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் எழுத்துகளின் வடிவம் காலத்திற்குக் காலம் மொழியின் வடிவத்தில் ஏற்பட்டதுள்ள மாற்றங்களாகக் குத்தக மாற்றம் பெற்று இன்றைய எழுத்து வடிவத்தை அடைந்துள்ளதைக் கல்வெட்டுகளையும், சிப்பிப் பட்டியங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு விளக்கப் பட்டதுள்ளதே தவிர ஓலைச்சுவடிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு யாரும் வளரிப்படுத்தவில்லை என்பதை, “கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் எழுத்துக்கள் காலத்தோறும் எப்படி மாறித் தற்போதைய உருவம் பெற்றன என்பதைச் சா. கணசேன இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் வளியிடப்பட்டுள்ள கையேட்டில் பட்டியலிடப்பட்டு காட்டியுள்ளார். கல்வெட்டுகளில் காணப்பெறும் எழுத்துக்களையே இவர் இவ்வாறு ஆராய்ந்துள்ளார். பின்பு சிப்பிப் பட்டியங்கள் போன்றவற்றிலமனைத்துள்ள மொழிவடிவம் அறிஞர்களால் ஆராயப்பெற்றது. ஆனால் ஓலைச்சுவடிகளிலமனைத்து வந்துள்ள வடிவத்தினை ஆராய்ந்து யாரும் வளரிப்படுத்தவில்லை” (சுவடிப்பதிப்புத்திறன் - 2, ப.191) என்று மு.கோ. இராமன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்குக் காரணம் கல்வெட்டுகள், சிப்பிப்பேடுகள் போன்றவற்றை நீண்டகாலம் அழியாமல் இருத்தலும், சுவடிகள் சூமார் 300-400 ஆண்டுகளில் அழிந்து விடுவதால் பழங்காலச் சுவடிகள் கிடைக்கப் பெறாமையுமாகும்.

மனித இனம் தோன்றிப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காகப் பயன்பட்ட மொழியானது, அவர்கள் குழுவாக வாழத் தொடங்கிய காலத்தில் உணவாத் தேலுக்காகவும், பிற தேவைகளுக்காகவும் பல இடங்கள்க்குச் சென்று திரும்பும் வரத தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களதைத் தன் குழுவினருடன் பகிர்ந்துகொள்ள முயன்றபோது பச்சு மொழியாக உருவாகியது. பச்சு மொழியின் வளர்ச்சியே பின்னாளில் இலக்கியங்களும், இலக்கணங்களும் தோன்ற அடிப்படையாக அமனைத்துள்ளது.

இலகை, மரபுபட்டகை, களிமணு் பலககை பகோன்றுவகை விரகைவில் அழிகக் கபுடியவகை. மரபுபலககை, மபுங்கில் பத்தகை பகோன்றுவற்றில் பரெய நபுல்ககைகை எழுகுதிக ககையாளுவது கபினம. தகோல, துணி, உலகோகத்தககு பகோன்றுவகை மிகுந்த பகொருட்சலெவினகை உண்டாககும். பிற உயிர்ககைகக் ககொன்று அவற்றின் தகோலில் நல்ல கருத்துடகைய நபுல்ககைகை எழுகுதுவது மனிதத்தனமகைக்கு மகூரணபட்டகாகவும் அமகைகிறது. அவற்றில் விரகைவாக எழுகுதுவும் முடியாதகூ. கருங்கல் பகோன்று பிறபகொருள்ககைகை பிற இடங்ககளுக்கு எடுத்துச்சலெவது கபினம. ஆனாலு் ஓலகைச்சுவடியகோ இரண்டு மபுன்று நபுற்றாண்டுகள் வரகை அழியாதத்தனமகை வாயந்தது. மிகுந்த சலெவகை இல்லாதது, தமிழகத்தில் எல்லா இடங்ககிலும் மிகுதியாகவும் எளிமகையாகவும் கிடகைக்கக் கபுடியது. மிகப் பரெய அளவகூடகைய நபுல்ககையகும் ஓரு கட்டில் அடக்கக் கபுடிய தனமகை வாயந்தது. பல இடங்ககளுக்கும் எடுத்துச்சலெவது எளிது. பாதகூகக் ககூ ஏற்றது. இக்காரணங்ககாலு் தமிழர் ஓலகைச்சுவடிககைகைகை தகூர்த்தகூடகூது மிகுதியாகப் பயன்பகூத்தினர் என்று சுவடியில் (பபு. சூப்பிரமணியம்) என்னும் நபுல்ககூறிப்பிடுகிறது.

ஓஓஓஓஓ

ஓலகைகளில் எழுகுத்துச்சுவகூபுப் பதியுமகூறு ஆணிககைகக் ககொண்டு எழுகுதுப்பறெற்ற ஏடுகளின் தகூகூப்பு சுவடியாகினிறது. தகூடகூ, மடல், ஓலகை, ஏடு, இதழ் என்னும் பயெர்களு் புகூறுத்துக் ககூழுகூடகைய பனகை, தகூங்கூ (தகூனெனகை), கமூகூ (பாககூ) மகூதலியவற்றின் இலகைககைகக் ககூறிககூகும் மரபுச்சலெற்ககூககூகும். இவற்றில் மடல், ஓலகை என்ற பயெர்களு் கபுடிதவடிகைவில் எழுகுதுபட்டவகைககையகும், தனித்தனி ஏடாக எழுகுதுபட்டவகை ஏடு என்றும், ஏடுகளின் தகூகூப்பு சுவடி என்றும் அழகைக்கப்புகூிறது.

இக்கருத்தகை வகூளிப்பகூுத்துமக் வககையில், 'சுவடி' என்னும் பயெர் காரணப்பயெராமு். சுவகூ உடகையகூ சுவடியாகும். எழுகுதுப்பகூுதுலின் எழுகுத்து என்றார். அகூுபகூல எழுகுத்துச்சுவகூ உடகையகூ சுவடி எனப்பறெற்றது. பகூூதுநிலகையில் எழுகுதுககூ பதியுமகூறு எழுகுதுப்பறெற்ற ஏடுகளின் தகூகூப்பகூ 'சுவடி' என அழகைக்கப்பறெற்றது.

தமிழன் தன் கருத்துச்சுவகூடபைப் பதித்த பகூூருளகை மகூதலில் 'சுவடி' என்றகூே அழகைத்திரகூக்கவகூண்டும்.

“பாட்டுப்புகூறுமக் எழுகுதிய ககூட்டமகைச்சுவடி”

என்பது பருங்கத (3 : 1 : 199-20)

“சுவடி என்பது இணை, கற்றை, கட்டு, பொத்தகம் என்னும் பெயர்களையும்
 பெறுகிறது. பொருத்தி அழகுபடத் தலசை ‘சுவடித்தல’ என்பர். சுவடி-சோடி,
 சோடனை – அழகுபடத் துதல ஆம்.” (சுவடிப் பதிப்பியல்)

எழுதப்பெற்ற ஓலைகளின் சுவடிப்பே ‘ஓலைச்சுவடி’ ஆனது. தமிழில் ‘தோடூ’, ‘மடல்’,
 ‘ஓலை’, ‘ஏடூ’, ‘இதழ்’ ஆகிய சினைப்பெயர்கள் ஆகுபெயர்களாய் எழுதப்பெற்ற
 சுவடிகளாகக் குறிக்கின்றன. இவற்றுள் பெரும்பாலும் கடித வடிவில் எழுதப்பெற்றவை
 தோடூ, மடல், ஓலை என்ற பெயர்களைப் பெறுகின்றன. நூல் வடிவில் அமணத்தலை ‘ஏடூ’
 என அழகைக் பெறுகின்றன. எழுத்துச்சுவடிகளைத் தாங்கியுள்ள அவ்வேடுகளின்
 தொகுதி ‘சுவடி’ எனப்பெற்றது. “கயையால் எழுதப்பெற்ற பிவம் ‘சுவடி’ எனப்படும்.
 எந்தப் பொருளிலும் எழுதப்பட்டதாக இருக்கலாம். எளிதாகவும் விரைவாகவும்
 எழுதக்கூடிய எழுத்து கருவிகளால் எழுதப்பெற்றதே சுவடியாகும். கல்லில் வெட்டுவது
 போன்ற கருவிகளைக் கொண்டு செய்துக்கொள்ளும் கல் வெட்டுப் பிவங்களிலிருந்து
 வேறுபடுத்துகக் காட்டக்கூடியதே சுவடியாகும். மிகப் பழங்காலத்தில் அல்லது இடை
 காலத்தில் எழுதப்பெற்ற எழுத்துப் பிவங்களைக் குறிப்பதற்கே சுவடி என்ற சொல்
 பயன்படுத்தப்படுகிறது” (சுவடியியல், பக்.8-9) என்று ஆங்கிலப் பேராசிரியர்
 க. சுவடிபிரமணியம் குறிப்பிட்டுகின்றார்.

‘சுவடி’ என்ற சொல்லானது நூல் என்ற பொருளில் வழங்கி வருகிறது என்பதை,

“நூல் என்ற பெயர் பொருட்சிறப்போடும் உவமகைக் கூப்பெயராகவும், காரணக்
 குறியாகவும் பெருவழக்கில் இருந்து வருகிறது என்பது வெளிப்படை. இவற்றுைப்
 போலவே ‘சுவடி’ என்னும் சொல் நூலகை குறித்து நிற்கும் காரணப் பெயராகி
 வழக்காற்றிலும் இருந்து வருகிறது என்பது தெளிவாகிறது” (சுவடியியல், ப.15) என்று
 க. சுவடிபிரமணியம் குறிப்பிட்டுகின்றார்.

எழுதப்பட்ட ஓலைகளின் தொகுப்பு ‘ஓலைச்சுவடி’ என்று அழகைக் கூப்பட்டு
 நாடாடையில் ‘ஓலை’ என்றும், ‘சுவடி’ என்றும் இரண்டு பெயர்களைப் பெற்று
 விளங்குகிறது. பெயர்கள் வேறு வேறாக இருப்பினும் இப்பெயர்கள் குறிப்பிடும்
 பொருள் ஒன்றையாகும். பழங்காலம் முதல் கல்வியாளர்கள் ‘ஓலை’ என்ற சொல்லையே
 பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஓலையில் எழுதப்பட்டிருக்கும் செய்திகளாகக் குத்தக்கவும்,
 வேறு காரணங்களினாலும் அதன் பெயர்கள் பல வகைகளாக இருந்தன என்பதை,
 “ஓலைகள் பட்டளோலை, பொன்னளோலை, மந்திரஓலை, வள்ளளோலை, படியளோலை என்று
 இலக்கியங்களிலும், அறையளோலை, கயையளோலை, சபையளோலை, இறையளோலை, கீழ் ஓலை,

தபுது ஓலகை, ஓலகை பிடிபாடும் என்று கல்வெட்டுகளிலும் பலவகைகளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன” (சுவடிச் சூடர், ப.456) என்று ச. இராசகோபால் கருப்பிடுவதிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

ஓலகைகளின் பண்புகள்

பனமை மரத்தில் உள்ள ஓலகைகளில் அதிக முற்றலும், அதிக இளமையையும் இல்லாமல் நடுநிலையில் உள்ளவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து (இவ்வகை நண்ட நாட்கள் அழியாமல் இருக்கக் கூடியவை), அவற்றைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து நரம்பு நீக்கித் தனக்குத் தவேயான அளவு நறுக்கி எடுப்பர். இதனை ‘ஓலகைவாறுதல்’ என்பர். ஒத்த அளவாக உள்ள ஓலகைகளை ஒன்று சேர்த்தலைச் ‘சுவடிச் சேர்த்தல்’ என்பர். பனமை ஓலகைகளின் மறைபாடு கடினமானதாக இருப்பதால் பதப்படுத்துதலில் ஓலகைகளில் எழுத்து முடியாது. அவற்றை எழுத்துவதற்குத் தக்க மிருதுவாகக் கவனிடும். அப்போதுதான் எழுத்துவதற்கு எளிதாகவும் சதேமூறாமலும் இருக்கும். பதப்படுத்துவதால் ஓலகைகள் விரைவில் அழியாமலும், பிச்சிகளால் அரிக்கப்படாமலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அதனால் எழுத்துவதற்காக வட்டப்பட்டு ஓலகைகளைப் பதப்படுத்த நிழலில் உலர்த்தல், பனியில் போட்டுப் பதப்படுத்துதல், வெந்நீரில் போட்டு ஒரு சீராக வெதுப்பி எடுத்துதல், சிறையில் புதைத்தல் போன்ற பல முறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.

சுவடிகள் எவ்வாறு தயாரித்துப் பதப்படுத்தப்பட்டன என்பதை, “சுவடிகள் தயாரிப்பதற்கு முதலில் பனமையோலகைகளைத் தவேயான அளவில் கத்தரித்துக் கொள்வார். இவ்வாறு அளவு செய்து கொள்ளப்பட்ட ஏடுகள் மிக நன்றாக உலர்த்தப்படும். சற்றும் ஈரமின்றி நன்றாகக் காய்ந்த பிறகு இவ்வோலகைகள் தண்ணீரில் இட்டு வகைவகை கப்படும். இவ்வாறு இவகைகொதிக்க வகை கப்படுவதால் ஏடுகளில் ஒரு துவளவு ஏற்படுகிறது. பிறகு ஓலகைகள் மறுபடியும் நன்கு காய்வகை கப்படும், காய்ந்த பிறகு கனமான சங்கு அல்லது மழும்புப் பான கல்கொண்டு ஓலகைகளை நன்றாகத் தயேப்பார்கள். இப்படிச் செய்வதால் ஏட்பிறகு ஒரு பளபளப்பு ஏற்படும். மலும் நரோகத் தகட்போல ஆகிவிடும். இப்போது ஏடு எழுத்துவதற்கு ஏற்ற நிலையை அடையத் து விட்டது. இம் முறைக்கு ஏட்டைப் பாடம் செய்தல் அல்லது பதப்படுத்துதல் என்று பெயர்” (சுவடிப் பதிப்புத் திறன், 2, ப.172) என்று தி. வ. கோபாலய்யரும்,

“ஓலகைகளைப் பதப்படுத்துதல் பலமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவற்றுள் சில முறைகள்,

அ. ஓலகைகளைத் தண்ணீர் அல்லது பாலில் வகைவகைத்தல்,

ஆ. நீ ராவியில் வகைவதைத் தல்,

இ. ஈரமணலில் புத்ததைத் து வதைத் தல்

ஈ. நல்லண்ணெய் பிசி ஊறவைத்தல்

உ. ஈரமான வகைக்கோற் போரில் வதைத்திருத்தல்

சில முறைகளில் ஓலைகளின் மலேப்பரப்பு மிருதுவானதுடன் அதில் உள்ள லிக்னின் என்ற பொருள் வளையிறைபப்டுகிறது. இதனால் ஓலைகள் விரைவில் சிதலமடவைதில்லை. ஓரிசாவில் பாதுகாப்பிற்காக மஞ்சள்நீர் அல்லது அரிசிக்கஞ்சியில் அரமைணி நேரம் ஊறவைத்துப் பதப்படுத்துதினார்” (சுவடிச்சுடர், ப.429) என்று ப. பெருமானும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு பதப்படுத்திய சுவடிகளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு துளகையிடும்வர். இதனை ‘ஓலைக்கண்’ என்பர். ஒரு துளையில் கயிற்றை நுழைப்பர். கயிறு உருவாமலிருக்க ஈர்க்குடன் உள்ள ஓலையில் இரண்டு முக்கோணங்கள் உள்ளதாக கிளிமீக்குப் போலக் கத்தரித்துக் கட்டியிருப்பர். இதற்கு ‘கிளிமீக்கு’ என்று பெயர். மற்றொரு துளையில் ஒரு குச்சி அல்லது ஆணியைச் செருகியிருப்பர். இதற்குச் ‘சுள்ளாணி’ என்று பெயர். சுவடிகளுக்கு மலேமும் கீழும் மரத்தாலான சட்டங்களை வைத்துக் கிளிமீக்குக் கட்டப்பட்ட கயிற்றினால் சுவடியை இறுக்கிக் கட்டி வைப்பர். இவ்வாறு சுவடி தயாரித்துப் பதப்படுத்தப்படுகிறது.

00000000000000000000

மருத்துவச் சுவடிகள் பலவற்றின் சட்டங்களில் இலசைச்சாறு, மஞ்சள், சுண்ணாம்பு போன்ற பொருள்களால் ஆக்கப்பட்ட பலவகை வண்ணங்களால் மலிகைகளின் படங்கள் வரையப்பெற்றுள்ளன. இராமாயணம் எழுதப்பட்ட சுவடியின் சட்டத்தில் நாமம், சங்கு, சக்கரம் ஆகிய உருவங்கள் சிறுக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டங்கள் மரம், தந்தம் போன்ற பொருள்களில் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

சுவடியின் முன்னும் பின்னும் மதுசூதன் புகழ் க்கப்படாத சட்டங்கள் சிலவற்றை அமர்த்துச் சுவடிக் கட்டின உருவாக் குவர். மரம் மற்றும் தந்தத்தால் சட்டங்களை அமைப்பதும் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளது. ஓலசை சட்டம், மரம், தந்தங்களின் சட்டங்களிட் டுக் கட்டிய சுவடியின் அழகிய துணியில் சூற்றிவகைக் கும் முறையும் இருந்துள்ளது. அழகான நில்கயிறு அல்லது பட்டக்கயிறு போன்றவை சுவடியின் ஏடுகளைச் சிதறாமல் பாதுகாத்து நிற்கும். ஒரு துளையில் கயிறு இருப்பதுபோல் மற்றொரு துளையில் குச்சியோ, ஆணியோ நின்ற மலேமும் அக்காவலைப் பலப்படுத்தும், இரு முக்கோணங்கள் இணைந்தாற்போல் வட்டப்பட்ட, நரம்போடு கட்டிய, கிளிம்க்கு என்னும் ஓலசைத் துண்டு கயிறின் நுனியில் கட்டப்பெற்றுக் கயிறு கழன்று வராதபடி பாதுகாக்கும். துளையிட்பெற்ற சபைக்காசு, உலகைத் தகடு ஆகியவை கிளிம்க்கிற்புப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

ஓலசைகளில் எழுதுவதற்குப் பயன்பட்ட எழுதுபொருள் எழுத்தாணி எனப்பட்டது. ஓலசைகளில் எழுத்தாணி கொண்டுகீறி எழுதும் முறை மிகப் பழமையானது. இதற்குப் பயன்பட்ட எழுத்தாணிகள் எலும்பு, தந்தம், பித்தளை, சமெம்பு, இரும்பு, தங்கம் போன்றவற்றினால் செய்யப்பட்டிருந்தன. தந்தத்தை எழுத்தாணியாகப் பயன்படுத்தி எழுதினர் என்பதை, “மகாபாரதத்தை வியாசமுனிவர் சொல்ல விநாயகப் பெருமான் எழுதியதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதில் அவர் எழுதிய எழுத்தாணி தயேந்து போனதால் தன்னுடைய கரிய தந்தத்தை ஒடித்து எழுதியதாகக் கூறப்படுகிறது. இதிலிருந்து தந்தங்களின் கரிய முனையால் எழுதப்பட்டது என அறியமுடிகிறது” (சுவடிச்சுடர், ப.430) என்று ப. பெருமாள் கூறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுவடிகளில் எழுதப் பயன்பட்ட எழுத்தாணிகளை மீன்று வகைகளில் அடக்கலாம். அவை, 1. குண்டெழுத்தாணி, 2. வாரெழுத்தாணி, 3. மடக்கெழுத்தாணி என்பனவாகும்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

குண்டெழுத்தாணி என்பது அதிக நீளம் இல்லாமல் கொண்டை கனமாகவும் குண்டாகவும் அமைந்திருக்கும். இதைத் தொடக்க நிலையில் எழுதுபவர்கள் பயன்படுத்துவர். இதன் கீர்மை குறவாக இருக்கும். இதனைக் கொண்டு பெரிய

எழுத்துகளைத் தான் எழுதமுடியும்.

00000000000000

வாரிழைத்தாணி என்பது குண்டிழைத்தாணியைவிட நீளமானது. மறைப்புரத்தில்
கொண்டகைக் குப்பதிலாகச் சிறிய கத்தி அமறைத்திருக்கும். இக்கத்தி தனியாக
இணைக்கப்படாமல் ஓரே இரும்பில் நுனிப்பக்கம் கர்மயாகவும், மறைப்பக்கம்
தட்டையாகக் கத்தி வடிவிலும் அமறைத்திருக்கும். நுனிப்பக்கம் எழுதவும் மறைப்பக்கம்
ஓலவாரவும் பயன்படுவதால் இது வாரிழைத்தாணி என்று அழகைக் கப்படுகிறது.
நன்றாக ஓலையில் எழுதும் பழக்கமுடையவர்கள் தாங்களே அவ்வப்போது ஓலையினால்
நறுக்கி, வாரி ஓழுங்குபடுத்தி ஏடுகளாக அமைத்துக் கொள்ளும் நிலையில்
இவ்வழைத்தாணியினைப் பயன்படுத்தினர். இவ்வழைத்தாணியே பலராலும்
பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வழைத்தாணியைப் பனையோலையினால் செய்த உரையில்
செருகி வதைத் திருந்தனர்.

00000000000000

மடக்கழைத்தாணி என்பது வாரிழைத்தாணியைப் போன்று ஒரு முனையில்
எழுத்தாணியும், மற்றுமுனையில் கத்தியும் அமறைத்திருக்கும். ஆனால் இரண்டு
பகுதிகளையும் மடக்கி இடையில் உள்ள கைப்பிடியில் அடக்கிக் கொள்ளுமாறு
அமறைத்திருக்கும். மடக்கிவகைக்கும் தன்மை கொண்டதால் இது மடக்கழைத்தாணி
என்று அழகைக் கப்படுகிறது. இதன் கைப்பிடிமரம், மாட்டுக்கொம்பு, தந்தம், இரும்பு,
பித்தளை போன்றவற்றால் செய்யப்பட்டிருக்கும். இவ்வழைத்தாணியைப்
பயன்படுத்தாதபோது மடக்கிவதைப் பதால் பாதுகாப்புடையதாக இருந்தது.

00000000000000000000

பழங்காலத்தில் தற்காலத்தில் உள்ளதுபோன்று கல்விக் கட்டங்களில் கல்வி
கற்பிக்கப்படவில்லை. மாணவர்கள் ஆசிரியரைத் தேடிச் சென்று கல்வி கற்கும் முறை
இருந்தது. அக்காலத்தில் காகிதமும் எழுத்துகளாலும் வழக்கிற்கு வரவில்லை.
ஓலைகளில் எழுத்தாணியால் எழுதித் தொகுத்த சுவடிகளே நூல்களாக இருந்தன.
அப்போதைய மாணவர்களுக்கு மணல் கரும்பலகை (சில்டே) யாகவும், பனைஓலை
புத்தகமாகவும், விரலும் எழுத்தாணியும் எழுத்துகளாலாகவும் (பனோ) இருந்தன.

ஆசிரியர் முதலில் மாணவரின் வலக்கை ஆள்காட்டி விரலைப் பிடித்து தட்டில் பரப்பி வதைத்துள்ள அரிசி (அ) சர்க்கரை (அ) தானியங்களில் எழுத்தை எழுதிக் காட்டுவார். பின்னர் மணலில் எழுத்தின் வரிவடிவை எழுதிக் காட்டுவார். பிறகு அவர் சொல்லிய தமிழ் எழுத்துக்களைத் தவறின்றிச் சரியாக உச்சரிக்கவேண்டும். தமிழின் ஒலிவடிவை நன்றாகச் சொல்லத் தெரிந்த பின்புதான் ஆசிரியர் எழுத்தின் வரிவடிவை ஒலையில் வரந்து காட்டுவார். வரிவடிவை மாணவர் நன்றாக எழுத அறிந்து கொண்டதன் பின் ஒலை வாரவும், சுவடி சரேக்கவும், நன்றாக எழுதவும் முற்படுவார்.

பனடை ஒலிகளில் எவ்வாறு எழுதப்பட்டது என்பதை, “இளமை முதலே ஒலையை இடக்கையில் பிடித்து, வலக்கையால் எழுத்தாணியைக் கொண்டு எழுதிப் பழகுவார். எழுத்தாணியைப் பிடித்து எழுதும்போது ஒலையைத் தான் நகர்த்துவார். எழுத்தாணி பிடித்த இடத்திலிருந்தே வரையும், தற்போது தட்டச்சு முறையிலும் தாளமீது அச்செழுத்துப் பதிந்து, தாள்தான் நகர்த்துப் போகிறது. அச்செழுத்து மையத்தில் மட்டும் அழுந்துகிறது. வேறு இடங்களாக அது அசுவதில்லை என்ற நுட்பம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அறிந்து ஒப்புநோக்கத் தக்கதாகும். ஏழு எழுதப்பழகிக் கொண்டோர் தமது இடக்கைப் பெருவிரல் நகர்த்தை வளர்த்து, அதில் பிறவைபிவில்துளையிட்டு, அப்பள்ளப்பகுதியில் எழுத்தாணியை வதைத்து, ஒலையில் வரிவரியாக எழுத்தின் மீது மற்றோர் எழுத்துப் படாமலும் ஒரு வரியின் மீது மற்றோர் வரி இணையாமலும் போதிய இடம் விட்டு எழுதுவார். ஒருபக்கத்தில் மிக நுண்ணிய எழுத்துகளாக இருப்பது, முப்பது வரிவரையில் எழுதுவதற்குரிய மெல்லிய எழுத்தாணியையும் பயன்படுத்துவதுண்டு. இக்காலத்தில் தாளில் எழுதுவதைப் போன்ற வகைத்துடன் முற்காலத்தில் ஏட்டில் எழுதுவதும் உண்டு. இப்படி வகையாய் எழுதுபவர்க்கு ‘எழுத்தாளர்’ என்று பெயர்” (அச்சும் பதிப்பும், பக்.95-96) என்று மா.சு. சம்பந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு ஒலிகளில் எழுதப்பட்ட எழுத்துகள் சரியாகத் தெரிவதற்காக ஒலையின் மீது மஞ்சள் அரைத்துப் பிசுதல், வசம்பு, மணித்தக்காளி இலசைச் சாறு, கோவை இலசைச் சாறு, ஊமத்தலை இலசைச் சாறு, மாவிலகைக் கரி, அருகம்புலக் கரி, விளக்கூக் கரி போன்றவற்றைப் பிசி எழுத்துகளை வாசித்துள்ளனர். இதற்கு ‘மையாடல்’ என்று பெயர்.

இம் மையாடலைப் பற்றி,

“மஞ்சற் குளிப்பாட்டி மையிட்டு முப்பாலும்”

மிஞ்சப் புகட்ட மிக வளர்ந்தாய்” (கண்ணி – 25)

என்று ‘தமிழ் விடுதலு’ என்ற நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது. இம் மையாடலினால் ஒலையில் உள்ள எழுத்து தெளிவாகத் தெரிவதோடு கண்ணிற்குக் குளிர்ச்சியை உண்டாக்கி,

ஓலகைளபைப் பிச்சிகளிடமிருந்து பாதுகாக்கிறது.

மறேகண்டவற்றின் மலம் சுவடிகளில் எழுதப் பயிற்சியெடுத்தல், சுவடிகளில் எழுதுதல், அவற்றிற்கு மையெடுத்தல் போன்றவை மலம் சுவடிகளில் எழுதி வாசித்து வந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஓலகைளபைப் பிச்சிகளிடமிருந்து பாதுகாக்கிறது.

சுவடிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும் முறைகள் தற்காலத்தில் எழுதுவது போன்று இல்லாமல் மாறுபட்டாக காணப்படுகின்றன. காலங்காலமாகச் சுவடிகளைக் கற்றும், எழுதியும் வந்தவர்கள் தாள்கள் வந்த பின்னும் சுவடியில் எழுதுவது போன்றே எழுதியுள்ளனர் என்பதைத் தவிர வே. கோபலய்யர் கீழ்க் காணுமாறு குறிப்பிடுகிறார். “பாடல்கள் ஏட்டுச் சுவடிகளில் தனித்தனியே பிரித்துணரவும் வகையில் பொறிக் கப்பட்டமாட்டா. சிக்கனம் கருதி முழுப் பாடலும் ஒரே தொடராக மடக்கிப் பொறிக் கப்பட்டுப் பாடல் முடிந்தவுடன் அப்பாடலின் எண் குறிக் கப்பட்டிருக்கும். தமிழ் மொழிக் கே சிறப்பாக உள்ள எதுகையே அப்பாடலின் அடிகளைப் பகுத்துணர உதவி செய்யும். சுவடிகளில் மையெழுத்துக்கள் புள்ளியிடப் பெறமாட்டா. ரகரமும் உயிர்மையே ஆகாரம் ஓகாரம் இவற்றைக் குறிக் க இணைக்கப்படும் கால்களும் ஒன்று போலவே இருக்கும். எகர ஓகரங்களாக குறிய ஒற்றைக் கொம்பே ஏகார ஓகாரங்களாகும் வழங்கப்பட்டிருக்கும். ஏட்டுச் சுவடியில் எழுதிப் பழகியவர்கள் இந்தச் செய்திகளைத் தாமயும் பின்பற்றியதனால் ஏனைய ஏட்டுச் சுவடிகளை வாசிப்பதிலும் படியெடுப்பதிலும் அவர்களக்கு அதிகத் தொல்லை ஏற்படவில்லை. ஏட்டுச் சுவடிகளையே வாசித்தும் படியெடுத்தும் வந்த சநெதிநாதய்யர் காகிதத்திலும் ஏட்டுச் சுவடிகளில் வரவைத்து போலவே வரைந்துள்ளமையின், அக்காகிதங்களை வாசிப்பதற்கண், ஏட்டுச் சுவடியை வாசிப்பதற்கண் உள்ள சிரமத்தின் பெரும்பாகம் உண்டாகிறது” (சுவடிப்பதிப்புதின – 2, பக். 159-160)

சுவடிகளில் எழுதும்போது பொருண்மகைக்குத்தக்க சில மாற்றங்களுடன் காணப்பட்டன என்பதைச் ச. இராசகோபால் கீழ்க் காணுமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“தமிழகத்தில் கிடக்கும் ஓலைச் சுவடிகள், இலக்கியம், மருத்துவம், மாந்திரியம், சோதிடம், சமயம், வணிகம், ஆவணங்கள், பள்ளிமாணவர்கள்கான அரிச்சுவடி, எண் சுவடி என்ற வகைகளில் அடங்கிவிடக் கூடியவை. பொதுவாக எல்லாச் சுவடிகளும் ஓரமோதிரியாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு வகை ஓலைச் சுவடியிலும் ஒவ்வொருவகையில் எழுதும் முறை தனித்துவம் பெற்றிருக்கும். இலக்கியச் சுவடிகளில் பாடல்களின் முடிவில் எண்களைக் காணலாம். இடதுபுற ஓரங்களில் அத்தியாயத் தலைப்புப்

பயெர்களகைக் காணலாம். மாந் திரிகசு சுவடிகளில் பலவகைச் சக் கரங் களின் (இயந் திரம்) படங் களகைக் காணலாம். சரோதிடசு சுவடிகளில் ராசி சக் கரங் களகைக் காணலாம். வணிகசு சுவடிகளில் பல்வறே ளண்களையும்த், குறியீ டுகளையும்த் காணலாம். பள் ளிச் சுவடிகளில் பக் கவாட் டில் மபின் று நானக் கு பத் திகள் பிரித் து எழுதப் பட் டுள் ளதபைப் பார்க் கலாம்” (சுவடிச் சூடர், ப.458).

தொடக்க காலம் முதல் சுவடிகளில் சயெ்யுள் வடிவிலயே எழுதி வந் தனர். சயெ்யுள் வடிவிலுள் ளவற் றை அனவராலும்த் படிக் க இயலாது. அதனால் பல சுவடிகள் படிப் பாறற் றுக் கிடந் தன. இந் நிலை மாறவணே டும்த் எனற் று நினதைத் து எழுதத் தொடங் கியதன் விளவாக கி.பி.15ஆம் நபிற் றாண்டிற் குப் பிறகு உரநடையில் எழுதும்த் பழக் கமும், உரநடையுடன் ஓவியத் தை இணதைத் து எழுதும்த் பழக் கமும் தனோன்றியது என்பதை, “பாடல் வடிவில் எழுதப் பெற் ற புராணச் சுவடி நபில்களபைப் பாமரரூம்த் அறியும்த் வகையில் வசனமாக (உரநடையில்) எழுதும்த் முறையை கி.பி.15ஆம் நபிற் றாண்டுக் குப் பிறகு ககைக் கொண்டனர். வசன நடையில் மட் டும்த் சுவடியில் எழுதுவதைத் தவிரத் து, எழுத் ததோடூ ஓவியத் தையும்த் இணதைத் துப் புதுமபை படதைத் தனர்” (சுவடிச் சூடர், ப.378) எனற் று குடவாயில் பாலசூப் பிரமணியன் குறிப் பிடுவதால் அறியமுபிகிற்து.

000000000000000000

பனலை ஓலகைகளில் எழுதுவது கடின்மான பணியாகும்த். அதவைிடக் கடின்மானது பனலை ஓலகைகளில் எழுத் தாணிகளகைக் கொண்டூ ஓவியம் வரவைது. ஓலகைகளில் ஓவியம் வரையும்த் பழக் கம் இரூந் தது என்பதற்கூ, “பனலை ஓலகைகளில் அரிதின் முயன் று எழுத் தாணி் கொண்டூ சில கதோட் டதோவியங் களவை வரந் துள் ளனர். இத் தகயை ஓவிய ஏடுகளில் சில தஞ்சை அரண்மனநபிலகத் திலுள் ளன. திருவாய் மதொழி வாசகமாலவை எனும்த் சுவடி நபிலில் கிடந் தகதோலத் திருமாலின் வரகைதோட் டதோவியம் காணப் பெறூகின் றது. அதுபனே றதே வடமதொழிச் சுவடிகளில் பலவகையான பபி வலேபைப் பாட் டதோவியங் கள் காணப் பெறூகின் றன” (சுவடிச் சூடர், ப.382) எனற் று வரிகள் சானற் றுகளாக அமநைத் துள் ளன. இதுபனே ற் று பலவகையான சுவடிகளில் ஓவியங் கள் காணப் ப்டூகின் றன.

0000000000

பனன்னலவை என்பது தங் கத் தினால் சயெ்யப் பட் ட ஓலயாகும்த். பனலை ஓலயையில் எழுதுவது பனே றதே இவ் வலையிலும்த் எழுதியுள் ளனர் என்பதை, “பனலை ஓலவை எவ்வாறுள் ளததே அதபேனே ற் று தங் கத் தகட் டநீ ட்பி அதில் ஏடுகளில் எழுதுவது பனே ற் று எழுதி அனுப் பப் பெற் ற மபின் று அரிய தமிழ் மடல்கள் ஹாலந் து நாட் டுக்த்

கோபன் ஹகேன் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன. தஞ்சை மன்னன் இரகுநாத நாயக்கர் டென்மார்க் அரசர் ஐந்தாம் கிருஸ்தியனுக்கும், தரங்கம்பாடி ராமநாயக்கன் மற்றும் அவ்வீரமக்கள் ஆறாம் கிருஸ்தியனுக்கு எழுதிய கடிதங்களே இப்பொன்னாலகைகளாகும். இரகுநாத நாயக்கரின் கடிதம் தமிழில் எழுதப்பெற்று இறுதியில் அவரது கையொப்பம் தலுங்கில் காணப்பெறுகின்றது. இவ்வடையில் ஹாலந்து நாட்டை உலந்தீசு என்றும், ரோலண்ட்கிரேப் என்பான் பெயரை ரபலங்கலப்பை என்றும், ஜெனரல் என்பதை சின்னரல் என்றும் தமிழில் எழுதியுள்ளது சுவையப்பதாகும்” (சுவடிச்சுடர், பக். 381-392) என்று கூடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இக்குறிப்பின் மூலம் இவ்வாலகை எழுதும் காலத்தில் பிறமொழிச்சொல்லதை தமிழ்ப்படுத்தி எழுதும் வழக்கம் இருந்தது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

சுவடிகளின் வடிவமைப்பு

சுவடிகளின் வடிவமைப்பு என்பது சுவடிகளின் புறவடிவங்களைச் சுட்டிக் கருவதாக அமைந்துள்ளது. நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சுவடிகள் பல வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சிறிய, பெரிய சுவடிகள், பம்பர வடிவச் சுவடி, சிவலிங்க வடிவச் சுவடி ஆகியவற்றைப் பற்றி இங்குக் காண்போம். அரசினரக் கீழ்த்திசைச் சுவடிநூலகச் சுவடிகள் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக கையாளப்பட்டுள்ளன.

சுவடிகளில் நீள, அகல

சுவடிகளில் நீள, அகல, எண்ணிக்கைகளில் குறைந்த அளவுகளை உடையவற்றைச் சிறிய சுவடி என்று அழகைக் கலாம். இதற்குச் சான்றாக சின்ன அரகினரக் கீழ்த்திசைச் சுவடிநூலகத்திலுள்ள ‘கரிநாள் விளக்கம்’ என்னும் சுவடியைக் கொள்ளலாம். இச்சுவடி எட்டு செ.மீ. நீளமும், மூக்கால் செ.மீ. அகலமும் உடையது. பதினாறு ஏடுகளை உடைய அச்சுவடியில் பக்கத்திற்கு இரண்டு வரிகள் மட்டும் எழுதப்பட்டுள்ளன. வறோ இடங்களில் இதவிடச் சிறிய சுவடி கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புண்டு.

சுவடிகளின் நீள, அகல

சுவடிகளின் நீள, அகல, எண்ணிக்கைகளில் அதிக அளவுகளையுடையவற்றைப் பெரிய சுவடி என்று அழகைக் கலாம். இதற்குச் சான்றாகச் சின்ன அரகினரக் கீழ்த்திசைச்

ஐசுவரியைக் கொள்ளலாம். இச்சுவடி ஐம்பது சடெ.மீ . நீ ளமும், நான்கு சடெ.மீ . அகலமும் கொண்டது. இச்சுவடி ஆயிரத்து நிற்பு எண்பது திரண்டுகங்களைக் கொண்டுகள்து. இதில் ஒரு பக்கத்திற்கு பத்து வரிகள் காண்ப்புகின்றன. வறேஇடங்களில் இதவிடப் பரிய சுவடிகள் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள்து.

ஐசுவரியைக் கொள்ளலாம்.

ஐசுவரியைக் கொள்ளலாம். இடயை துளையிட்டாகக் கோர்க்கப்படும் அவ்வட்டவடிவமான ஐசுவரியின் கருகுகளில் (விட்டம்) ஒன்றாகொன்று ஒரு ஐசுவரியின் கன அளவு கருவாக விட்டப்பட்டுக் கோர்க்கப்படுவதால் அதன் மூழுவடிவம் ஒரு 'பம்பரம்' போலக் காட்சியளிக்கும். இதற்குச் சான்றாக சூமார் நான்கு சடெ.மீ . விட்டத்தில் வட்டவடிவமாக நறுக்கி எழுதப்பட்டுள்ள 'திரும்புகாற்றுப்படை' சுவரியைக் கொள்ளலாம்.

ஐசுவரியைக் கொள்ளலாம்.

ஐசுவரியைக் கொள்ளலாம். இடயை துளையிட்டாகக் கோர்க்கப்பட்ட சிவலிங்க வடிவமானது, நீண்ட சதுரத்தில் பல ஏடுகளால் ஆன பீடத்தின் மலே பொருந்துமாறு துளையிட்டாகக் கோர்க்கப்பட்ட சுவடியும் உண்டு. பீடமாக அமைந்த ஏடுகளிலும், சிவலிங்க வடிவிலான ஏடுகளிலும் திருவாசகம் எழுதிவைப்பதுண்டு. திரும்புகாற்றுப்படை, திருவாசகம் ஆகிய பாடல்கள் எழுதப்பட்ட இச்சுவடிகளைப் பிசையில் வைத்து வழிபட்டனர்.

மறைகண்டவற்றின் மலம் சுவடிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும் பொருண்மைக்குத் தகவும், நபலின் அளவினைப் பொறுத்தும், ஏட்டுத்துபவரின் கலை ஆர்வத்தைப் பொறுத்தும் சுவடிகளின் வடிவங்கள் மாறுபட்டாகக் காணப்பட்டன என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஐசுவரியைக் கொள்ளலாம்.

பழங்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சுவடிகள் ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு பாதுகாப்பின்றி

அழியத் தொடங்கின. அவ்வாறு அழிந்ததற்கான காரணங்களை இரண்டாம் வகைகளில் அடக்கலாம். அவை, 1. இயற்கை அழிவு, 2. செயற்கை அழிவு என்பனவாகும்.

□□□□□□□□□□

சுவடிகளுக்கு இயற்கையாக நிகழ்ந்த அழிவுகளை இயற்கை அழிவு எனக் கூறலாம். பொதுவாக ஓலைச் சுவடிகள் குறைந்த வாழ்நாள் கொண்டவை. கறையான், இராமபாணம், ஈரப்பதம், புகை, நெருப்பு ஆகியவற்றால் விரைவில் பாதிக்கப்பட்டியவை. காற்று, மழை, வெயில், தீ ஆகிய இயற்கைச் சீற்றத்தில் சிக்கி அழியக்கூடிய தன்மை கொண்டவை.

சுவடிகள் கடல்களாலும் தீயாலும் பெரும்பான்மை அழிந்தன என்பதை, “தமிழகக் காலாந்தரத்தில் இரண்டாம் பெரும் பித்தங்களால் இரண்டாம் பெரிய இடையிறுகள் நிகழ்ந்தன. குமரியாறும் அதன் திறை கணுள்ள நாடகங்களுள் சமுத்திரத்தின் வாய்ப்பட்டமிழந்திய போது... கபாடபுரம் அதன்கண் இருந்த எண்ணாயிரத்தொரு நூற்று நூற்றத்தொன்பது கிரந்தங்களோடு வருணபகவானுக்கு ஆகமனமாயிற்று. மறுபடியும் தமிழ் தலையெடுத்தபோது நாடா முகமதியர்களைப் பட்ட அவர்கள் கொறானுக்கு மாறாகவும் வீறாவதோ கிரந்தங்கள் மண்மலே என்ற மதவரைக்கியங்கொண்டு அந்தோ! நமது நூற்ற சாலகைகள் அனதைத்தும் நீராக அக்கினி பகவானுக்குத் தத்தஞ் செய்தனர்” (தாமதோதரம், ப.45) என்னும் சான்றோர் கூற்றினால் இயற்கைச் சீற்றத்தினாலும், மதத்தினரிடையே ஏற்பட்ட வரைக்கியத்தினாலும் சுவடிகள் அழிந்தன என்பதை அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு நீரினாலும் தீயினாலும் அழிவு ஏற்பட்டதோடு மட்டுமன்றிச் சுவடிகள் நாள்பட மட்கியும், பிச்சிகளால் அரிக்கப்பட்டும் அழிந்தன என்பதை, “நீரூம் தீயும் வெளிப்பட நின்றுழிப்பன, இவற்றைப் புறப்பகை எனலாம். இனி அகப்பகை இரண்டாண்டு, அஞ்சத்தக கப்பகை அவையே எனினும் சாலும். கறையான் மூதலிய பிச்சுகளின் அரிப்பும், துளப்பும், ஒருபகை, ஏடுகள் நாட்பட நாட்பட மட்கி மடிந்து ஒழிவது மற்றொரு பகை” (சுவடிப் பதிப்பியல் வரலாறு, ப.34) என்று இரா. இளங்குமரன் கூறிப்பிடுகிறார்.

சுவடிகள் கடல்களாலும், தீயினாலும், பிச்சிகளாலும், தானாக மட்கி அழிந்தனவற்றுள் சிலவே நமக்குத் தெரிகின்றன. பலகோடி சுவடிகள் அழிந்தவிதம் நமக்குத் தெரியாமலே போய்விட்டன. இவ்வாறு இயற்கைக் கேடுகள் ஒருபுறம் சுவடிகளை அழித்துக் கொண்டிருக்க மற்றொரு புறம் மனிதர்கள் அறியாமையால் சுவடிகளை அழித்ததைப் பற்றி இனி காண்போம்.

ஐந்தாம் பகுதி - மொழிநூல் - மொழிநூல்

தமிழ்ச் சுவடிகள் இயற்கை அழிவுகளைவிடச் செயற்கை அழிவுகளாலேயே மிகுதியாக அழிந்தன என்று கஹலாம். இவ் வழிவகுக்கு மன்னரிடையே நிகழ்ந்த போர், அரசியல் மாற்றம், மக்களின் குடிப்பெயர்ச்சி, வளநாட்டினருக்கு விற்றல், தீயிலிடுதல், நீரில் எறிதல், கவனமின்மை, பராமரிப்பின்மை போன்றவை காரணங்களாக அமைகின்றன. இப்பகுதியில் நெருப்பிலும் நீரிலும் இடுதல், குதிரைக்கு வநெநீர் போடுதல், காணாமல் போனவை, அந்நியர்களால் ஏற்பட்ட அழிவுகள், மட்டும் பிக்கையால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் ஆகியவற்றை ஆராய்வோம்.

ஐந்தாம் பகுதி - மொழிநூல் - மொழிநூல்

முற்காலத்தில் சமயங்களாகக் கிடையே ஏற்பட்ட போட்டி, சமயமோதல்களின் காரணமாக என்னுடைய சமயம் உயர்ந்தது, உன்னுடைய சமயம் தாழ்ந்தது என்று கஹலி வாக் குவாதம் ஏற்பட்டபோது சமயந்தொடர்பான நபிகளை எரியும் நெருப்பிலும், ஓடும் நீரிலும் போட்டுப் பரிசோதித்தனர். இதற்கு அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்று பெயர். இராமதத்தினர்க்கிடையே ஏற்பட்ட சண்டை, பொறாமையின் காரணமாகப் பல சுவடிகள் நெருப்பிலும் நீரிலும் அழிக்கப்பட்டன. நாலடியார் என்ற நபலின் பாடல்களை எண்ணாயிரம் புலவர்கள் பாடியதாகவும் அவற்றை ஆற்றில் போட்டபோது நான்கு பாடல்கள் மட்டும் நீரின் போக்கிற்கு எதிராக வந்ததாகவும் அப்பாடல்களின் தொகுப்பே நாலடியார் என்றும் பச்சை வழக்குக் கதை ஒன்று கஹுகிறது. இதுபோன்று அழிந்த பாடல்கள் எத்தனை எத்தனை ஆயிரங்களோ தெரியவில்லை.

ஐந்தாம் பகுதி - மொழிநூல் - மொழிநூல்

சுவடிகளின் அருமை தெரியாத சிலர் குதிரைக்கு வநெநீர் வகைக் அடூப்பெரிக்கும் பொருளாகச் சுவடிகளைப் பயன்படுத்தி அழித்துள்ளனர் என்பதை, “மதுரை மாநாட்டுக்குத் தலைவராய் போந்திருந்த வேற்று நாட்டவர் ஒருவர் தபேதத் தொகுத்திருந்த பழைய தமிழ் ஓலையேட்டுச் சுவடிகள், இரூந்நூ நாட்கள் குதிரைக்கு வநெநீர் காய்ச்சுதற்குப் பயன்பட்டன என்பர்” (மதுரைக் குமரன், பக்.9-10) என்ற சுவ. துரைசாமிப்பிள்ளையின் கஹுவழி அறியமுகிறது.

ஐந்தாம் பகுதி - மொழிநூல் - மொழிநூல்

ஒரு இடத்தில் பார்த்த சுவடி, படித்த சுவடி சில நாட்கள் கழித்து அங்குச் சென்ற பாரக் கும்போது அச்சுவடி அங்கு இருப்பதில்லை. அது எங்கு, எப்படி காணாமற்போனது, என்ன ஆனது என்பது பற்றி யாருக்கும் தெரியாத நிலையில் பல சுவடிகள் அழிந்தன என்பதற்கு, “உ.வ.சா. அவர்கள் படித்த காலத்தில் திருவாவடூற்று மடத்துப் புத்த சாலையில் ‘வளையாபதி’ என்னும் சுவடியைப் பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் சுவடிப்பதிப்பில் ஈடுபட்ட போது அச்சுவடி கிடக்கவில்லை. சி.வ.தாமதோதரம் பிள்ளையவர்களுக்குச் சிறுவயதில் அவருடைய தந்தையார் சிலநூல்களைக் கற்பித்தார். அவற்றைப் பிள்ளையவர்கள் பதிப்பிக்க எண்ணியபோது தமிழ் நாடெங்கும் தேடியும் அச்சுவடிகள் அவர்களுக்கு கிடக்கவில்லை” (சுவடியியல் , ப.60) என்ற வரிகளே சான்றாக அமனந்துள்ளன.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனச் சுவடிக் காப்பகத்தில் 1550 குறள்களைக்கொண்ட திருக்குறள் சுவடி இருப்பதாக அந்நிறுவனச் சுவடி விளக்க அட்டவணை குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் தற்போது அச்சுவடி அங்கு இல்லை. அச்சுவடி எப்படி, யாரால் காணாமற்போனது என்று அறிய முடியவில்லை.

0000000000000000000000000000

வளிநாட்டினர் ஆய்விற் காகவும், வறூசிலகாரணங் களூக் காகவும் நம் நாட்டிற்கு வந்து செல்லும் போது இங்குள்ள செல்வங்கள்கைக் கொண்டு சென்றதுடன் பல ஓலைச் சுவடிகளையும் தம்மோடும் கொண்டு சென்றனர். அச்சுவடிகளைப் பணத்திற்காக நம் நாட்டவர்களே அவர்களிடம் விற்றுள்ளனர் என்பதை, “ஆராய்ச்சி செய்யும் மலைநாட்டு அறிஞர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து களனாய்வுப் பணி செய்வது பெருவழக்காகி வருகிறது... சாதனப் பொருள்களைத் தேடுவதே இவர்களையுடைய தலையாய நோக்கமாகும் ... நகல்களாகப் புதிதாக அசல் நூல்களையே பெறும்பலுகின்றனர்... மலேயும் இந்த மூன்று சியில் அவர்களையுடைய எண்ணம் ஈடறே நம் நாட்டுச் சமீபநிலையும் ஓரளவு வாய்ப்பளித்து விடுகிறது. அவர்கள் தேவையறிந்து ஒத்தும்பைப் பற்றுகின்றே ஆங்காங்கு வியாபாரிகளும் தரகர்களும் காத் திருக்கிறார்கள். இவர்கள்குப் பொருள்கே குறிக் கோளாதலின் ... அறியபுதிப்புகளையும் சுவடிகளையும் சேகரித்து அவர்களிடம் இரகசியமாக விற்று விடுகின்றனர்” (சுவடியியல் , பக்.60-61) என்பர் அ. தாமதோதரன் அவர்கள். தமிழரின் அறியாமடை மட்டுமின்றி ஏழ்மை காரணமாகவும் சுவடிகள் அந்நியர்களுக்கு விற்றுக் பட்டோள்ளன என்பதை இதன்மீலம் அறிய முடிகிறது.

மலேயும், “இந்தியா வந்த வளிநாட்டு யாத் திரிகர்கள் பலர் பல நூல்களைத் தங்கள் நாட்டிற்குக் கடத்திச் சென்றுள்ளனர். கி.பி.629-645இல் இந்தியா வந்த யுவான் சுவான் மட்டும் 520 பெட்டிகளில் 657 வகையான நூல்களை எடுத்துச் சென்றதாகக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. கி.பி.964-976இல் சீனாவிலிருந்து இந்தியா வந்த 300 துறவிகள் ஏராளமான சமயச் சுவடிகளைக் கொடுக்கப் பெற்றுச் சென்றதாக

சுவடிகளைப் பாதுகாக்கும் பணியைச் சுவடிகளை எழுதிய காலத்திலிருந்து தொடங்கியுள்ளனர். அன்று முதல் இன்றுவரை சுவடிகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போது பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்ற பாதுகாப்பு முறைகளை இரண்டு வகைகளாகப் பகுக்கலாம். அவை 1. பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறை, 2. தற்காலப் பாதுகாப்பு முறை என்பனவாகும். இனி இவற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

ஊர்க்குடி ஊராட்சி ஒன்றியம்

பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறை என்பது அறிவியல் கண்டுபிடிப்பிற்கு முன்பே இயற்கையாகக் கிடக்கக் கட்டிய பொருள்களைக் கொண்டு காலங்காலமாகப் பாதுகாத்து வந்த முறையாகும். இம்முறையில் மஞ்சள், வடிக் கரி, பிச்சுமுறை, காவையிலைச் சாறு, மகைகொண்டு பாதுகாத்தல், மணப்பொருள் மூட்டுச் சுவடு முறை போன்ற பாதுகாப்பு முறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

ஊர்க்குடி, ஊர்க்குடி ஊராட்சி ஒன்றியம்

மஞ்சள் பிச்சுமுறை : இம்முறையில் மஞ்சளை அரைத்து நன்றாக கழும்பாக்கிக் கொண்டு சுவடியின் மறைபுறமும், அடிப்புறமும் தடவவேண்டும். அவ்வாறு தடவுவதால் சுவடிகளை அழிக்கக் கட்டிய கரையான், அந்துப்பிச்சி போன்றவை அழிக்கப்பட்டுச் சுவடிக் குநீண்ட ஆயுள்கைக் கொடுக்கும். மஞ்சள் பிச்சுகளைக் கொல்லும் தன்மை கொண்டது என்பதைப் பழங்காலம் முதல் தமிழர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

வடிக் கரி (பிரஷ்)யின் உதவியால் சுவடியின் மறைபுறமும், அடிப்புறமும் தடவினால் மறைகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல சுவடிக் குக் கட்டு விளவைக்கும் பிச்சுகள் அழிக்கப்பட்டு சுவடி நீண்ட நாட்கள் கிடாமல் பாதுகாக்கப்படும்.

காவையிலைச் சாறு, மகைகொண்டு பாதுகாத்தல்

காவையிலைச் சாறில் அடும்புக்கரி, வசம்புக்கரி, கொட்டாங் குச்சிக்கரி இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அதனுடன் விளக்கெண்ணெயில் புகையைச்

சரேத்து, கோவையிலைச் சாற்றுமதை தயாரிக்க வேண்டும். இம்மையைச் சுவடியின் மறைபுறமும் அடிப்புறமும் தடவி சுவடிகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

000000000000 00000000000000

இம்முறையில் வசம்பு, கருஞ்சீரகம், ஓமம், கிராம்பு, மிளகு, இலவங்கப்பட்டை ஆகிய பொருட்களை ஒரே அளவாக எடுத்து நன்கு உலர்த்தி பொடிசெய்து இரண்டு பங்கு கற்பிரத்தையும் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட பொருளைச் சிறு சிறு மூச்சுகளாகக் கட்பி சுவடிக் கட்டுகளுக்கு அடியில் வைக்கவேண்டும். வப்பிலை, புதினா இலை, மஞ்சள் ஆகியவற்றையும் பயன்படுத்தலாம். இம்முறையில் பிச்சிகள் அழிக்கப்பட்டுச் சுவடி பாதுகாக்கப்படும். ஓலைகளைத் தனித்தனியே

பட்டு அல்லது பருத்தித் துணியில் நன்கு சுற்றி வைக்கலாம். கற்பிரம் பிச்சப்பட்ட துணியாயின் மிகுந்த பாதுகாப்பாகும். இத்துணிகள் மஞ்சள் அல்லது சிவப்பு அல்லது காவி நிறத்தில் இருந்தால் நல்ல பலனதைத் தரும்.

மறைக்கப்பட்ட பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறைகளில் இயற்கையில் கிடக்கக்கூடிய பொருட்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவதால் எந்த பக்கவிளையும் இல்லாமல் சுவடிகள் நீண்ட நாட்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

000000000000000000000000

தற்காலப் பாதுகாப்புமுறை என்பது அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட இரசாயனப் பொருட்கள், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளால் உருவான கருவிகள் போன்றவற்றைக் கொண்டு பாதுகாப்பதாகும். இம்முறையில் இரசாயனப் பொருட்களைக் கொண்டு பாதுகாத்தல், குளிர்சாதன அறையில் வைத்துப் பாதுகாத்தல், அறிவியல் கருவிகளைக் கொண்டு பாதுகாத்தல் போன்ற பாதுகாப்பு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

00

இம்முறையில் ஓலசைச் சுவடிகளைப் பதிப்பிக்காமலிருந்து பாதுகாக்க நுண்கிருமி நீக்கப் பழையில் பதிப்பிக்கொல்லி மருந்துகளை வைத்து அதன் ஆவியின் மூலம் பதிப்பிக்களை அழிக்கின்றனர். பதிப்பிக்கொல்லிகளாக Para-Di-Chlorapenzen, Mercuric chloride, Gemaxin Powder, Polyethylene glycol, Napthaline Balls போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இம்மருந்துப் பொருட்கள் மனிதனுக்கு ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டவை. இவை மட்டுமல்லாமல் தாவர எண்ணெய்களான தர்ப்பைபுல் எண்ணெய், சாவா சிட்ரோ நெல்லா எண்ணெய், டி.பி.டீ. எண்ணெய் போன்றவையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மறைக்கப்பட்ட இராசயனப்பொருள்களைக் கொண்டு பாதுகாத்தல் முறையில் பழைய ஓலசைச் சுவடிகள் எளிதில் நனைத்து அழிக்கின்றன என்று பல ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்துபவர்களும் ஒவ்வாமையை, தோல் நோய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

ஐந்தெழுந்தமிழ் மொழிப்பெரியவை ஐந்தெழுந்தமிழ்

இம்முறையில் சுவடி வகை கப்படும் அறையெழுத்தும்குளிர்சாதனம் கொண்டு குளிர்விக்கப்படவேண்டும். இவ்வாறு பாதுகாக்கப்படுவதால் சுவடிகள் திசுக்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆனால் நான் முழுவதும் ஒரமோதிரியான குளிர்நிலை நிலவவேண்டும்; மாற்றம் ஏற்படக்கூடாது.

ஐந்தெழுந்தமிழ் மொழிப்பெரியவை ஐந்தெழுந்தமிழ்

அறிவியல் கருவிகளைப் பயன்படுத்திச் சுவடிகளைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். இம்முறையில் நகலெடுக்கும் இயந்திரம் (photo capier), நுண்படச்சுருள் இயந்திரம் (Micro film), அச்சு இயந்திரம் (Press), கணிப்பொறி (Computer) போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்திச் சுவடிகளைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

சுவடிகளை நகலெடுத்தல், நுண்படச்சுருள் எடுத்தல், கணினியில் உள்ளீடு செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் சுவடியில் உள்ள செய்திகள் (எழுத்து) பாதுகாக்கப்படும் தவிர சுவடிகளைப் பாதுகாக்க இயலாது. எனினும் கணினியில் உள்ளீடு செய்து பாதுகாக்கும் முறை சிறந்த முறையாகும். இதன் மூலம் பல பதிகளை உருவாக்கி, புதிப்பாசிரியர்களுக்கு வழங்கவும், பல ஆய்வாளர்களுக்கு வழங்கவும் செய்யலாம்.

சுவடிகள் பாதுகாப்பில் பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறை, தற்காலப் பாதுகாப்பு முறை ஆகிய இரண்டு வகைகளில், தற்கால பாதுகாப்பு முறை எளிமையானதாக இருக்கின்றது. ஆனால் பக்கவிளைவுகளை உண்டாக்கக் கூடியது சுவடிகளை விரைவில் அழியும் நிலைக்குக் கொண்டு சிலைக் கூடியது. ஆனால் பழங்காலப் பாதுகாப்புமுறை சற்று கடினமானதாக இருப்பினும் சுவடிகளை நீண்ட நாட்கள் பாதுகாப்பதுடன் பக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதில்லை. எனவே சுவடிகளை அழியாமல் பாதுகாக்கப் பயன்படும் பழங்காலப் பாதுகாப்பு முறையைச் சிறந்த பாதுகாப்புமுறையாகும்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

தமிழரின் இலக்கியப் புத்தகங்கள் திகழ்ந்த சுவடிகளைத் தொகுத்தும் பாதுகாத்தும் வதை திருந்த வள்ளல்கள் பலராவர். அவர்களில் சிலர் தம் இல்லங்களில் சுவடிகளை நிரப்பி சுவடி நூல்களாக மாற்றிப் பாதுகாத்தனர். அரசு நூலகங்களும், நிறுவனங்களும் செய்த பணியைத் தனி மனிதராக இருந்து செய்தவர்கள் பலர். அவர்களில் பதிப்பாளிகள் காலக் குறிப்பிடப்படும் சிலரின் பெயர் பட்டியலை இங்குக் காண்போம்.

திருநெல்வேலி அம்பலவாணக் கவிராயர், கவிராச நெல்லையப்பப் பிள்ளை, கவிராச ஈசுவரமூர்த்தி பிள்ளை, திருவம்பலத் தின்னமூதம் பிள்ளை, திருப்பாற்கடனாதன் கவிராயர், மிதிலைப் பட்டி அழகிய சிறுமலைப் பலக் கவிராயர், திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை, மயிலாப்பூர் திரு அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர், ஆழ்வார் திருநகரி திரு து. இலட்சுமணகவிராயர், திரு தவேர் பிரான் கவிராயர், திரு பெரிய திருவடிக் கவிராயர், திருசிவபுரம் மீனாட்சி சூந்தரம் பிள்ளை, அட்டாவதானம் திரு சபாபதி மூதலியார், திரு கா.ரா. நமச்சிவாய மூதலியார், திரு மழவலை மகாலிங்கையர், திரு முத்துக்குமாரசாமி மூதலியார், வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, திரு தொழுவூர் வலையூத மூதலியார், யாழ்ப்பாணம் திரு ம.வி. கனகசபை பிள்ளை, திரு குமாரசாமி செட்டியார், திரு நல்லூர் கலைசம் பிள்ளை, திரு சுவாமிநாத பண்டிதர், திருசிவபுரம் திரு அண்ணாசாமிப் பிள்ளை, திரு தியாகராச செட்டியார், சலேம் திரு இராமசாமி மூதலியார், திருத்தணிகை சரவணப்பெருமாளையர், தரேழூர் துரை சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலச் சாரியார், களக்காடு திரு சாமிநாத தேசிகர் போன்ற சுவடி வள்ளல்கள் பலர் சுவடிகளைத் தொகுத்து, பாதுகாத்துப் பதிப்பாளிகள் குழுக்கு வழங்கி உதவியுள்ளனர். இவர்களின் இப்பணி போற்றுகும் வணங்குகும் உரியதாகும்.

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

தமிழகத்தில் சுமார் 40 இடங்களில் பழஞ்சுவடிகளைத் தொகுத்துப் பாதுகாக்கும் பணி

நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பணியில் நபலகம், நிறுவனம், பல்கலைக்கழகம், ஆதின-மடம், தமிழ்ச்சங்கம் போன்றவை ஈடுபட்டுள்ளன. அவற்றின் பெயர்களை இங்குக் காண்போம்.

சின்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நபலகம், ஆசியவியல் ஆய்வு நிறுவனம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், டாக்டர் உ.வ.சா. நபலகம், அடையாறு நபலகம் (பிரமஞானசபை), மயை இந்திய மருத்துவ ஆய்வு மயைம், இந்திய மருத்துவ இயக்காநகம், தொல்லியல் துறை, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் - சிதம்பரம், காமராசர் பல்கலைக்கழகம் - மதுரை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் - தஞ்சை, சரசுவதி மகால் நபலகம் - தஞ்சை, சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழக் கல்லூரி - பரேரர், தமிழ்ச்சங்க நபலகம் - மதுரை, அரசு அரங்காட்சியகம் - ஈரோடு, கலைமைகள் கல்வி நிலையம் - ஈரோடு, அம்பலத்தடியார் மடம் - சிதம்பரம், ஈசானிய மடம் - சிதம்பரம், மௌன் சுவாமிகள் மடம் - சிதம்பரம், சித்தாமரர் மடம் - சித்தாமரர், குமாரதவேர் மடம் - துறையூர், குமாரதவேர் மடம் - விருத்தாசலம், பொம்ம்புர ஆதின மடம் - மயிலம், பரேரர் மடம் - திருப்பரேரர், சங்கராச்சாரியார் மடம் - காஞ்சிபுரம், தொண்டைமண்டல ஆதினமடம் - காஞ்சிபுரம், சங்கராச்சாரியார் மடம் - கும்பகோணம், தருமபுர ஆதின மடம் - தருமபுரம், திருவாவடுதுறை ஆதினமடம் - திருவாவடுதுறை, சிரவயாதினம் - கோவை, பிரெஞ்சிந்தியக் கல்விக் கழகம் - புதுச்சேரி போன்றவை சுவடிகளதைத் தொகுத்துப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

00000000000000000000000000000000

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வளிநாடுகளுக்காகக் கொண்டு சின்ற பல சுவடிகள் பல இடங்களில் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதற்குப் பாரிசிலுள்ள தசீய நபலகம், இலண்டனிலுள்ள இந்திய ஆபீஸ் லைபரரி, வலெக்ம் மருத்துவ ஆய்வு நிறுவனம், பிரிட்டன் அரங்காட்சியகம், ராயல் அசியாடிக் சொசடைட்டி நபலகம், ஸ்காலாந்திலுள்ள எபின் பரோ பல்கலைக்கழக நபலகம், தசீய நபலகம், கிளஸ்கோ பல்கலைக்கழக நபலகம், கமே பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக நபலகம், ஆகஸ்பரேர்டிலுள்ள பாடலியன் நபலகம், ரோம் நகரிலுள்ள நபலகம், டனெமர்க்கிலுள்ள கோபன் ஹகேன் நபலகம், அரங்காட்சியகம், கிழக்கு ஜெர்மனியில் ஆலயேலுள்ள பிரான்க்ஸ், ஆவணக் காப்பகம், மார்பின் லஃதர் பல்கலைக்கழக நபலகம், லிப்சிக் கிலுள்ள அரங்காட்சியகம், ஹம்பர்க்கிலுள்ள பல்கலைக்கழக நபலகம், ஸ்வீடனிலுள்ள அப்சாலா பல்கலைக்கழக நபலகம், ஸ்டாக்ஹோமிலுள்ள அரங்காட்சியகம், சோவியத் யுனியனில் மாஸ்கோவிலுள்ள லனின் நபலகம், லனின் கிராட் பல்கலைக்கழக நபலகம், ஆர்மனீய அறிவியல் கழகம் (சுவடிப் பதிப்பியல், ப.213) போன்ற இடங்களில் உள்ள சுவடிகளே சானற்களாக உள்ளன.

இப்பகுதி சுவடிச் சொற்பொருள் விளக்கம், சுவடி தயாரித்தல், சட்டங்கள் அமைத்தல்,

சுவடிக் கட்டின் அமைப்பு, எழுத்தாணிகளின் வகைகள், சுவடி எழுதும்முறை, சுவடியின் எழுத்துமுறை, சுவடிகளில் ஓவியம், சுவடிகளின் வடிவமைப்பு, சுவடி அழிவு, சுவடிப் பாதுகாப்பு, சுவடிகளைப் பாதுகாத்து உதவியவர்கள், தமிழகத்தில் சுவடிகள் உள்ள இடங்கள், வளிநாடுகளில் தமிழ்ச் சுவடிகள் உள்ள இடங்கள் போன்றவற்றை விளக்கிக் கொறியுள்ளது.

- 0000000000. 000000000000000000

000000:000000000000(0000000)